

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W NOWYM SĄCZU

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2015/2016

Instytut Techniczny

Kierunek studiów: Mechatronika

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: Niestacjonarne

Kod kierunku: 06.0

Stopień studiów: I

Specjalności: Mechatronika stosowana
Mechatronika pojazdów samochodowych

1 PRZEDMIOT

NAZWA PRZEDMIOTU	Wprowadzenie do mechatroniki
KOD PRZEDMIOTU	IT 06.0 AIN B5 15/16
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty podstawowe i kierunkowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	3
SEMESTRY	1

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	PROJEKT	SEMINARIUM
1	8	8			

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Przekazanie studentom wiedzy z zakresu modelowania i projektowania podzespołów i zespołów mechatronicznych.

Cel 2 Zapoznanie z numerycznym oprogramowaniem integrującym informatykę, sztuczną inteligencję i teorię sterowania w projektowaniu i wytwarzaniu maszyn nowej generacji.

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

a Znajomość matematyki na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej.



5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza: Wiedza: Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie istoty działania oraz budowy złożonych, zintegrowanych układów mechaniczno-elektroniczno-informatycznych oraz w zakresie wdrażania innowacyjnych rozwiązań mechatronicznych.

EK2 Wiedza: Wie jakie są perspektywy rozwoju dziedzin nauki związanych z mechatroniką, tzn. mechaniki, informatyki i elektroniki oraz zagadnień powiązanych w zakresie układów makro, mikro i nano; ma wiedzę w zakresie postępującej integracji tych dziedzin nauki i możliwości dalszego rozwoju mechatroniki jako samodzielnej dyscypliny

EK3 Umiejętności: Rozumie zagadnienia i zadania omawianej problematyki, potrafi ją zastosować.

EK4 Kompetencje społeczne: Ma świadomość dotyczącą swojej roli wykształconego inżyniera mechatronika w lokalnym społeczeństwie, w szczególności dotyczącą propagacji nowoczesnych rozwiązań mechatronicznych, ich wpływu na polepszenie jakości życia mieszkańców regionu oraz jakości i konkurencyjności ich pracy; potrafi zdobytą wiedzę, informacje i opinie sformułować i przekazać w sposób zrozumiały dla przeciętnego obywatela.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

WYKŁAD

LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Od neomechaniki do mechatroniki. Główny cel badań i nauczania mechatroniki. Systemy o mieszanej technologii wyzwaniami nowoczesnego projektowania maszyn.	1
W2	Systemy mechaniczne, hydrauliczne i elektryczne jako podstawowe układy przekazywania strumienia energii. Urządzenia elektroniczne jako układy przekazywania informacji.	1
W3	Wprowadzenie elektroniki do projektowania układów mechanicznych. Mechatronika jako nowy jakościowo związek w projektowaniu elektryczno-mechanicznym. Definicje mechatroniki	1
W4	Model mechatroniczny i międzydyscyplinarne modelowanie matematyczne. Zasady Newtona, Kirchhoffa, Maxwella i formalizmy Lagrangea w matematycznym modelowaniu. Język grafów wiązań (bond grafów) pomostem w opisie przepływu strumienia energii (mocy) w układach mechatronicznych. Zastosowanie formalizmu grafów wiązań w matematycznym modelowaniu układów mechatronicznych.	1
W5	Wirtualny model maszyny. Metamodel oraz metodologia projektowania w dziedzinie mechatroniki. Techniki symulacji, algorytmy sterowania. Maszyny z modułami sztucznej inteligencji zdolne do podejmowania części decyzji, które dotychczas musiał podejmować operator. Samoregulacja.	1
W6	Sensory zbierające informacje o aktualnym stanie maszyny. Mechanizm decyzyjny. Regulatory doprowadzające maszynę do pożądanego stanu. Oprogramowanie informatyczne, sztuczna inteligencja i teoria sterowania technikami mechatroniki. Sztuczna inteligencja i samodiagnoza. "Inteligencja" maszyny - kluczowa zdolność układów mechatronicznych.	1
W7	Struktura układów mechatronicznych: układ połączeń mechanicznych, układy napędowe i wzmacniacze, układy sensorowe, czujniki i przetworniki, układy sterowania. Programy wspomagające proces modelowania poprzez zastosowanie odpowiednich praw fizyki oraz automatyczne przekształcenie modeli matematycznych na algorytmy komputerowe.	1
W8	Tworzenie systemów ekspertowych do modelowania układów mechatronicznych, programy symulujące ich dynamikę oraz integrujące proces ich projektowania.	1
	RAZEM	8



ĆWICZENIA

LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
C1	Założenia i wytyczne do projektowania głównych urządzeń mechatronicznych pojazdów. Wymagania stawiane poszczególnym podzespołom.	1
C2	Podstawy modelowania urządzeń elektronicznych jako układy przekazywania informacji.	2
C3	Zastosowanie zasady Newtona, Kirchhoffa, Maxwella i formalizmu Lagrangea w matematycznym modelowaniu urządzeń mechatronicznych.	2
C4	Wykorzystywanie technik symulacji i algorytmów sterowania do maszyn z modułami sztucznej inteligencji.	2
C5	Tworzenie struktur układów mechatronicznych poprzez programy wspomagające proces modelowania przy zastosowaniu odpowiednich formuł matematycznych.	1
	RAZEM	8

7 METODY DYDAKTYCZNE

M1 Wykłady

M2 Prezentacje multimedialne

M3 Studium przypadku

M4 Zadania tablicowe

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	16
Konsultacje przedmiotowe	7
Egzaminy i zaliczenia w sesji	1
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	25
Opracowanie wyników	15
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	11
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Aktywność na zajęciach

F2 Referat

F3 Odpowiedź ustna



KRYTERIA OCENY

PWSZ w Nowym Sączu



EFEKT KSZTAŁCENIA 1		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 1
NA OCENĘ 3	Ma wiedzę tylko na temat budowy układów mechatronicznych.	wykład	100% ocena z kolokwium
NA OCENĘ 4	Posiada wiedzę o istocie działania oraz budowę złożonych, zintegrowanych układów mechaniczno-elektroniczno-informatycznych ale nie potrafi jej zastosować.		
NA OCENĘ 5	Ma doskonale uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie istoty działania oraz budowy złożonych, zintegrowanych układów mechaniczno-elektroniczno-informatycznych oraz w zakresie wdrażania innowacyjnych rozwiązań mechatronicznych.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 2		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 2
NA OCENĘ 3	Poznał w sposób dostateczny perspektywy rozwoju dziedzin nauki związanych z mechatroniką.	wykład, ćwiczenia	70% oceny z kolokwium+20% ocena z referatu+10% średniej arytmetycznej z ocen za aktywność na zajęciach
NA OCENĘ 4	Poznał perspektywy rozwoju dziedzin nauki związanych z mechatroniką, tzn. mechaniki, informatyki i elektroniki oraz zagadnień powiązanych w zakresie układów makro, mikro i nano, nie opanował wiedzy w zakresie postępującej integracji tych dziedzin nauki i możliwości dalszego rozwoju mechatroniki jako samodzielnej dyscypliny.		
NA OCENĘ 5	Zna perspektywy rozwoju dziedzin nauki związanych z mechatroniką, tzn. mechaniki, informatyki i elektroniki oraz zagadnień powiązanych w zakresie układów makro, mikro i nano; ma obszerną wiedzę w zakresie postępującej integracji tych dziedzin nauki i możliwości dalszego rozwoju mechatroniki jako samodzielnej dyscypliny.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 3		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 3
NA OCENĘ 3	W sposób dostateczny zrozumiał tylko zagadnienia omawianej problematyki.	ćwiczenia	80% średnia arytmetyczna ocen z odpowiedzi ustnej na zajęciach +20% średnia arytmetyczna z ocen za aktywność na zajęciach
NA OCENĘ 4	Opanował w sposób teoretyczny zagadnienia, umie je zastosować, ale nie potrafi samodzielnie rozwiązywać zadań		
NA OCENĘ 5	Rozumie zagadnienia i zadania omawianej problematyki, potrafi doskonale ją zastosować.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 4		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 4



NA OCENĘ 3	Chce być inżynierem mechatroniki ale nie interesuje go pogłębianie wiedzy.	wykład, ćwiczenia	100 % średniej arytmetycznej z ocen za aktywność na zajęciach
NA OCENĘ 4	Chce być wykształconym inżynierem mechatroniki, chce propagować nowoczesne rozwiązania mechatronicznych ale nie interesuje go polepszenie jakości życia mieszkańców.		
NA OCENĘ 5	Ma świadomość dotyczącą swojej roli wykształconego inżyniera mechatronika w lokalnym społeczeństwie, w szczególności dotyczącą propagacji nowoczesnych rozwiązań mechatronicznych, ich wpływu na polepszenie jakości życia mieszkańców regionu oraz jakości i konkurencyjności ich pracy; doskonale potrafi zdobyć wiedzę, informacje i opinie sformułować i przekazać w sposób zrozumiały dla przeciętnego obywatela.		

OCENA DO INDEKSU (OCENA PODSUMOWUJĄCA)

30% oceny EK1 + 30% oceny EK2 + 30% oceny EK3 + 10% oceny EK4 stosuje się zasadę, że: od 2,50 do 3,25 dst; od 3,26 do 3,70 +dst; od 3,71 do 4,30 db; od 4,31 do 4,65 +db; od 4,66 do 5,00 bdb

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU

- a Obecność na wykładach.
- b Opracowanie i zaliczenie referatu na zadany temat
- c Zaliczenie kolokwium

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU	ODNIESIENIE DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	METODY DYDAKTYCZNE
EK1	MT_W11	Cel1	W1, W2, C1	M1, M2, M3
EK2	MT_W16	Cel2	W3, W4, C2	M1, M2, M4
EK3	MT_K07, MT_W11	Cel1, Cel2	W5, W6, W7, C3, C4	M1, M2, M3, M4
EK4	MT_K07	Cel1, Cel2	W8, C5	M1, M4

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA:

- [1] Djamić V., Montgomery J. — *Mechatronics by Bond Graphs. An Object Approach*, Berlin, 2003, Springer



- [2] Heimann B., Gerth W., Popp K. — *Mechatronika. Komponenty metody przykłady*, Warszawa, 2001, PWN
- [3] Miu D. K. — *Mechatronic. Electromechanics and Contromechanics*, London, 1992, Springer-Verlag
- [4] Rahn Chr. D. — *Mechatronic Control of Distributed Noise and Vibration. A Lyapunov*, New York, 2001, Springer
- [5] Uhl T. — *Projektowanie mechatroniczne. Zagadnienia wybrane*, Kraków, 2002, AGH

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- [1] Wojnarowski J. Nowak A. — *Mechanika manipulatorów- robotów w opisie motorów*, Gliwice, 2007, Pol. Śląska
- [2] Fijałkowski B. T. — *Automotive Mechatronics: Operational and Practical Issues- Volumes I and II*, Heidelberg, Dordrecht, London, New York, 2010, Springer

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

prof. dr hab. inż. Bogdan Fijałkowski (kontakt: pmfijalk@cyf-kr.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

prof. dr hab. inż. Bogdan Fijałkowski (kontakt: pmfijalk@cyf-kr.edu.pl)

mgr inż. Piotr Obrzut (kontakt: piotr.obrzut@gmail.com)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data)	(odpowiedzialny za przedmiot)	(kierownik zakładu)	(dyrektor instytutu)
---------------------	-------------------------------	---------------------	----------------------

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....
.....